

РЕШЕНИЕ

№ 18404

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разглежда докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110163002 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на Н. Сарафимовски, ЕГН *****, срещу М. И. Сарафимовска, ЕГН *****, която се поддържа и в съдебно заседание. Предявен е иск с правна квалификация чл. 49, ал. 1 от СК.

В молбата се твърди, че страните са сключили граждански брак на 07.03.2007 г. От брака си страните нямат родени деца. От 06.01.2011г. страните не поддържат връзка. През 2012г. с помощта на близки на ищеца страните се видели, за да уредят развода помежду си. Направили опит да прекратят брака си в българското посолство, но от там им обяснили, че не може да се осъществи развода им, тъй като нямат постоянен адрес в Холандия. През 2017г. ищецът се опитал да разговаря с ответницата по телефона, тъй като вече имал постоянен адрес в Холандия, а и тя също пребивавала там. Той уредил всички правни документи за прекратяване на брака, но ответницата не се явила на уговорената среща. Моли бракът да бъде прекратен като дълбоко и непоправимо разстроен без съдът да се произнася по въпроса за вината. Не претендира разноски.

В дадения едномесечен срок от съда е постъпил отговор от ответницата чрез назначения ѝ особен представител.

При проверка на материалите по делото, съдът намира от фактическа страна следното:

Страните са съпрузи от 07.03.2007 г., което се установява от представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак, като при сключване на брака съпругата е променила фамилното си име от И. на Сарафимовска. Страните нямат родени от брака деца.

От показанията на св. Бойко Иванов Пеев се установява, че ищецът от около три години живее и работи в Швейцария. Страните не живеят заедно. В дома си в Швейцария ищецът живее сам.

Съдът кредитира показанията на св. Пеев като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни изводи:

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1 СК.

Като взе предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав, намира, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо брачно разстройство. Установи се, че страните са във фактическа раздяла от около три години. Съпрузите не поддържат никакви отношения помежду си. Съпругът живее самостоятелно и работи в Швейцария. С оглед изложеното, бракът съществува формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е неоправдан, поради което съдът счита, че следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК.

Претенция за предоставяне ползването на семейното жилище не е направена от никоя от страните. От доказателствата по делото се установява, че страните нямат родени от брака деца. Небрачните иски, какъвто е и този по чл. 56 СК, са обусловени иски и тяхното предявяване е задължително при предявен иск за развод поради дълбоко и непоправимо разстройство на брака, когато от брака има ненавършили пълнолетие деца. В случай, че същите не бъдат предявени, съдът се произнася служебно. Когато от брака няма ненавършили пълнолетие деца, какъвто е и настоящият случай, процесът относно небрачните иски изцяло се подчинява на правилата на общия исков процес, на диспозитивното начало. С оглед изложеното и предвид обстоятелството, че не е предявена претенция за ползване на семейното жилище от никоя от страните, съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. Активно легитимиран да предяви иск по чл. 53 СК е съпругът, който е променил фамилното си име при сключване на брака, като възраженията на другия съпруг в тази посока са ирелевантни. В настоящия случай ответницата е променила фамилното си име при сключване на брака от И. на Сарафимовска. Същата обаче не е предявила иск по чл. 53 СК, поради което след прекратяване на брака ответницата ще носи брачното си фамилно име - Сарафимовска.

Относно разноските за делото

Претенция за заплащане на направените по делото разноски не е заявена

от страните. Предвид липсата на искане за произнасяне по въпроса за вината, разноските, съгласно чл. 329, ал. 1 ГПК, остават за страните така, както са ги направили. Окончателната държавна такса, дължима за развода, е в размер на 50.00 лева, съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, като на основание чл. 329, ал. 1 ГПК, следва да бъде заплатена по равно от двете страни, т.е по 25.00 лева.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД ГРАЖДАНСКИЯ БРАК , сключен с Акт за граждански брак № 164 от 07.03.2007 г. на Община Варна, на Н. САРАФИМОВСКИ, ЕГН ***** и М. И. САРАФИМОВСКА, ЕГН *****, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН** , на основание, чл. 49, ал. 1, вр. чл. 44, т. 3 СК.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака М. И. САРАФИМОВСКА, ЕГН *****, ще носи брачното си фамилно име **САРАФИМОВСКА**, на основание чл. 326 ГПК, вр. чл. 53 СК.

ОСЪЖДА Н. САРАФИМОВСКИ, ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА М. И. САРАФИМОВСКА, ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____